

PRAŠICKÉ novinky 33

ISSN 1339-0139

Vydávané 2x ročne

Júl 2017

číslo 1/2017 (33)

19. ročník

zdarma

Príhovor starostky obce

Vážení spoluobčania a priaznivci našej obce,

opäť sa vám do rúk dostáva ďalšie číslo našich Prašických novín. Deň za dňom, týždeň za týždňom, mesiac za mesiacom

sa ocitáme v čase, kedy sa obzeráme a bilancujeme ďalší polrok v našej obci.

Počas celého roka sa snažíme na našej stránke informovať vás o spoločenskom dianí v Prašiciach, o všetkých podujatiach, zaujímavostiach, ako aj o činnosti obecného úradu a rozhodnutiach obecného zastupiteľstva.

Snažíme sa, aby život v našej obci bol stále lepší a krajší. Samozrejme, že nie

vždy a všetko sa dá urobiť pre spokojnosť všetkých občanov, nikde na svete to takto nefunguje. Vždy sme zvažovali tak, aby s našou prácou bolo spokojných čo najviac občanov.

Leto v Prašiciach a začiatok letnej turistickej sezóny sa začal naozaj veľkolepo. Duchonka s otvorenou náručou privítala účastníkov 2. medzinárodného zrazu turistov V4, 64. celoslovenského zrazu klubu slovenských turistov a 48. stretnutia TOM KST a od 4. júla do 9. júla 2017 sa stala ich dočasným domovom.

Ústredným heslom stretnutia bolo „Turisti všetkých krajín, spojte sa!“, čo naznačovalo, že tohtoročný zraz sa niesol v retroštýle.

Pred 51 rokmi od 24. do 27. mája 1966 sa na Duchonke konal 13. celoštátny zraz

turistov, na ktorom sa vtedy zišlo 8000 turistov z celej ČSSR.

Bolo veľmi milé, že na tohtoročnom zraze boli aj turisti spred 51 rokov.

Od tých čias sa v spoločenskom, ale aj v turistickom živote veľa zmenilo. Je chvályhodné, že turistická rodina sa každým rokom rozrastá a okolitá príroda má stále čo ukázať a ponúknuť. Okrem našej krásnej prírody turisti spoznali aj krásu a históriu nášho regiónu.

Vážení občania, prajem vám, aby ste prežili krásne a pohodové leto a nech stránky nášho obecného časopisu sú pre vás príjemným spštením krásnych letných dní a večerov.

E. Nemešová

František Boháčik oslávil 100 rokov

Dožijete sa osemdesiatky a povieť si, že je to krásny vek. Pri deväťdesiatke sa čudujete, ako je možné, že som tak dlho na svete. Je len pár ľudí na Sloven-

sku, v Európe, ba dokonca na celom svete, čo si podobné slová môžu pomyslieť aj pri neuveriteľnom jubileu 100 rokov.

Presne 30. marca 2017 náš spoluobčan František Boháčik obrátil stú stranu kroniky svojho života a spoločne so svojimi blízkymi za prítomnosti starostky obce, členov FS Prašičan a klubu dôchodcov oslávil túto pamätnú chvíľu s úsmevom na perách a chuťou podeliť sa o svoje zážitky z minulosti.

„Narodil som sa 30. marca 1917 v Prašiciach ako tretie dieťa mojich rodičov. Do základnej školy som chodil 6 rokov. Potom som sa zapísal za učňa u prašického kováča Štefana Tomku. U neho som praxoval a jedenkrát do týždňa som chodil do Topolčian do učňovskej školy na požičanom bicykli. Ukončil som ju s vyznamenaním ako jeden z mála.

V roku 1938 som narukoval do Pardubic aj s viacerými Slovákami. Odtiaľ nás vlakom zaviezli do kasární v Bratislave, neskôr do Banskej Bystrice a Nitry. Z vojenčiny som prišiel v roku 1940. Doma roboty nebolo, tak som začal hrať divadlá.

Na prvom náboře do roboty v Topolčanoch ma zapísali na listinu schmieď – kováč a bol som prijatý. Odviezli nás do Nemecka pri mesto

Merseburg. Bývali sme v ubytovniach prerobených z kultúrnych domov, 30 km od pracoviska.

Po necelom roku, keď som ešte nemal nárok na dovolenku, mi prišlo oznámenie z domu, že matka je na smrť chorá. Šiel som za vedúcim, aby mi podpísal priepustku. Ten mi trikrát po nemecky opakoval, aby som to oznámenie dal preložiť, ale ja som sa tváril, že nerozumiem. Nakoniec mi povedal: „Oh, dummer Mensch!“ (hlúpy človek), zobral pero a papier a podpísal mi to. Pomyslel som si – ty si ešte väčší, keď nevieš, čo podpisuješ.

Po návrate z Nemecka som sa v januári 1942 oženil. Z Nemecka stále vypisovali, aby som sa vrátil, ale ja som odpísal, že som sa oženil a žena ma nepustí.

pokračovanie na str. 2

pokračovanie zo str. 1

Pri hľadaní roboty doma mi niekto poradil, aby som sa nehlásil za kováča, ale za zámočníka, to je lepšie platené zamestnanie. Prácu som našiel na Myjave a neskôr v Dubnici nad Váhom, kde som robil do konca 2. svetovej vojny.

Za komunistov založili v Prašiciach strojno-traktorovú stanicu, ktorej predsedom sa stal Štefan Paluš (Choreň) a ja som bol vedúci. Perspektívne som v tom videl takú malú fabričku, ale pre rôzne nehody v podstatných veciach som z STS odišiel.

Stavali sme dom, peňazí nebolo, tak som odišiel pracovať do Čiech. Na Slovensku bol zárobok 3 000 Kčs, v Čechách 15 000 Kčs. Pracoval som na stavbe ciest ako robotník. Medzi tými chlapčikami robiť bolo dobre. Aj kone som podkúval, aj čo prišlo. Bol som aj vedúci ROH. Začínali sme stavať cesty v Prahe a keď sme prišli po Bratislavu, už boli pokazené

cesty v Prahe, tak znovu sme začínali od Prahy. Potom som robil sústružníka v Tovarníkoch.

Od tridsiatich rokov som začal trpieť na reumu, bol som opakovan v kúpeľoch, ale stav sa mi stále zhoršoval. Dali ma na plný invalidný dôchodok. Začal som sa intenzívnejšie zaujímať o včely a včely mi aj pomohli moje ochorenie zatlačiť do úzadia. Náhodne pri práci s nimi ma štípali a niekedy som dostal aj väčšie množstvá včelieho jedu.

Začal som sa lepšie cítiť a tak aj znovu pracovať v základnej škole ako upratovač a kurič. S malým kolektívom sa mi podarilo vybaviť povolenie na stavbu novej základnej školy, v ktorej sa začalo vyučovať do septembra 1959. Neskôr som bol opravárom v JRD v Prašiciach až do dôchodku.

Pán František aj naďalej opatruje včely vo svojej záhrade. Ak mu zdra-

vie dovolí, prečíta si knihu, teší sa na spoločné stretnutia a rozhovory s kamarátmi, rodinou, popestuje právnučatá. Nerád spomína na smutné chvíle vo svojom živote, naopak, teší sa z úspechov:

„S manželkou sme vychovali 3 deti, 7 vnúčat a 8 právnučat. Snažím sa neobzerať dozadu, hľadím radšej dopredu, dávam si krátkodobé ciele. Teším sa z maličkostí a ďakujem Pánu Bohu, že ešte som taký, aký som.“

Skromné slová človeka, ktorý aj so stým krížikom dokáže rozdávať úsmev a radosť zo života. Ten jeho nech je príkladom pre mnohých, aj oveľa mladších, ale vnútorne prázdnych ľudí, prežívajúcich zo dňa na deň bez vôle vzdorovať nepriazni osudu.

S. Dojčárová

Novinky v základnej škole

V základnej škole počet žiakov rastie, chýbajú priestory

Pred pár dňami sme ukončili ďalší školský rok. Pre niekoho úspešný, pre iných menej úspešný. Dôležité je, že sme ho zvládli a že sme mohli spokojne zavrieť školské brány a rozbehnúť sa na prázdniny a dovolenky, za zaslúženým oddychom, načerpať sily do toho nastávajúceho.

Žiaci boli úspešní aj tento školský rok

O tom, že sa žiakom darilo, svedčia aj ich úspechy na súťažiach. Spomedzi mnohých spomeniem Lindu Okšovou / 8. r. / - okresné kolo olympiády v slovenskom jazyku, Izabelu Kajzerovú / 8. r. / - okresné kolo recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín, Ján Jakub / 5. r. / a Tomáš Novotný / 6. r. / - úspešní riešitelia matematickej olympiády, Alica Dojčárová / 9. r. / - 2. miesto a Martin Dřížhal / 9. r. / - 7. miesto v okresnom kole chemickej olympiády. V športových súťažiach naši starší žiaci získali 2. miesto v okresnom kole futbalu, 3. miesto okresných súťažiach v badmintone, stolnom tenise, minifutbale a viacboji všestrannosti a mnohé ďalšie. Všetci naši deviataci boli prijatí do škôl, ktoré si vybrali: gymnázium 7 žiakov, zdravotnícka 2, ekonomická a obchodná

2, pedagogická 1, technická 1, a iné stredné odborné školy 8 žiakov. Želáme im, aby sa im na stredných školách darilo a aby sa v povolaniach, ktoré si vybrali, našli a boli spokojní.

Rekonštrukcia z vrecka školy a obce

Posledné tri roky nám neustále pribúda počet žiakov, čomu sa na jednej strane tešíme, ale na druhej strane nám to spôsobuje priestorové problémy. Chýbajú nám triedy a z toho dôvodu r. školy p. Mik v spolupráci s OcU pristúpil k rekonštrukcii starej budovy dielni, ktoré sa nachádzajú v areáli školy. Po ich rekonštrukcii by mala táto budova slúžiť pre deti ako školský klub, ktorý už do budovy školy nevtesnáme, pretože na prvom stupni máme z každého ročníka po dve triedy. Rekonštrukcia sa dotýka hlavne interiéru – kúrenie, podlahy, steny, priečky, sociálne zariadenia, kuchynský kútik a nábytok. Okrem toho boli na budove vymenené okná a vchodové dvere. Rekonštrukcia bola financovaná zo zdrojov školy a OcÚ. Budova by mala byť spustená do prevádzky k 1. septembru nastávajúceho školského roku ako školský klub detí.

pokračovanie na str. 3

nové priestory ŠKD pred dokončením

pokračovanie zo str. 2

Ďalšie projekty nás čakajú

Naša spolupráca s OcÚ Prašice je na veľmi dobrej úrovni, za čo vďačíme hlavne starostke p. Erike Nemešovej, ale aj poslancom Obecného zastupiteľstva, ktorí sa nám snažia vyjsť v ústrety. S OcÚ máme rozpracované ďalšie projekty – spomeniem napríklad rekonštrukciu počítačovej miestnosti a školskej knižnice.

Trápia nás však i finančne oveľa náročnejšie problémy, ako je rekonštrukcia školskej kotolne, chodníky v areáli školy, telocvičňa či školská jedáleň, ktorá už kapacitne nezvláda nápor stravníkov. Tieto záležitosti sa budeme snažiť riešiť cez europrojekty.

Rekord v zbere papiera

Pri výchove našej mladej generácie sa zameriavame na ochranu životného prostredia, preto učíme deti separovať odpad. Zbierame tetrapaky, batérie, drobné elektrospotrebiče, papier. V zbere papiera sme tento školský rok zaznamenali extrémny úspech. Naši žiaci nazbierali 27 ton papiera. Peniaze za odovzdaný papier boli zaslané na účet Rodičovskej rady, ktorá ich používa pre naše deti, či už na zakúpenie pomôcok na vyučovanie, na výlety, športové podujatia a podobne.

Snažíme sa o skvalitnenie výučby, o zabezpečenie vyhovujúcich priestorov pre našich žiakov, kde by sa mohol bezproblémovo realizovať výchovno - vyučovací proces a do budúcnosti chceme túto našu snahu ešte zintenzívniť. K tomu však potrebujeme podporu OcÚ, ale i vás rodičov. Preto si zaželáme veľa zdraru, dobrú spoluprácu a našim deťom krásne prežité prázdniny a dobrú motiváciu pre zvládnutie ťažkých cieľov v budúcom školskom roku.

nové priestory ŠKD pred dokončením

Napísala: Mgr. Renáta Miková

Odchádzajúci deviatiaci

Z práce poslancov obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo sa stretlo v I. polroku 2017
celkovo trikrát.

Dňa 22. 2. 2017

Schválili:

- Plán práce Obecného zastupiteľstva na rok 2017
- Rozpočtové opatrenie č. I/2017
- Zámer priameho prenájmu časti nebytových priestorov /bývalé pohostinstvo/ v budove Požiarnej zbrojnice. Najnižšia cena za m2/rok je určená vo VZN č. 3/2016 - § 2 ods. 3. Zámer bude zverejnený, až keď budú priestory na prenájom absolútne vypratane, vyčistené, vymalované, kompletne odstránený prístrešok pred Požiarňou zbrojnicou a tak vhodné na ďalší prenájom.
- Zakúpenie video projektoru pre detský spevácky súbor Prašičaník
- Finančný príspevok na vydanie knižky „ Rozprávky o snehuliakoch“ v sume 300 €
- Zámer priameho prenájmu nebytových priestorov vo vlastníctve obce /časť budovy bývalého kamenárstva, parcela č. 60/2 / v zmysle § 9a zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a VZN č.3/2016
- VZN č.1/2017 Štatút rekreačnej oblasti Duchonka
- Predaj pozemkov v celkovej sume 3 245 EUR

Vzali na vedomie:

- stanovisko hlavnej kontrolórky k rozpočtovým opatreniam č. XI/2016, č. XII/2016 a č. I/2017
- správu hlavnej kontrolórky obce Prašice z kontrolnej činnosti
- správu starostky o príprave obce na 64. celoslovenský zraz Klubu slovenských turistov a 2. medzinárodný zraz turistov Višegrádskej štvorky (6.-9. 7. 2017).

Dňa 27. 4. 2017

Schválili:

- Rozpočtové opatrenie č. IV/2017
- Vyradenie majetku obce na základe priložených súpisov podľa jednotlivých prevádzkových jednotiek
- Presun majetku obce medzi prevádzkovými jednotkami na základe priložených súpisov
- Dodatok č. 3 k Zmluve o spoločnom hlavnom kontrolóvi
- Predaj pozemkov v celkovej sume 5 200 EUR

Vzali na vedomie:

- Správu o kontrole plnenia uznesení

pokračovanie na str. 5

Náš rodák by sa dožil významného jubilea

12. septembra si tento rok pripomíname nedežité deväťdesiate narodeniny náš-ho rodáka MUDr. Antona Godála, CSc., pochádzajúceho z Okšovho mlyna z početnej rodiny robotníka. Aj napriek chudobnejším podmienkam sa z malého chlapca stal popredný odborník onkologickej chirurgie. Pre mnohých Prašičanov zostal v pamäti ako ochotný a obetavý človek, ktorý ani z pozície primára chirurgického oddelenia Onkologického ústavu v Bratislave nikdy neodmietol svojich rodákov v núdzi, keď bolo treba zachraňovať to najcennejšie – ich životy a zdravie. Spomienky na neho nám prináša jeho švagriná p. Oľga Godálová.

Naše prvé stretnutie

Bolo to v júli 1968. V bratislavskej aule Univerzity Komenského sa konala druhá promócia môjho priateľa Julka, vtedy už promovaneho farmaceuta. Prijala som pozvanie a pridala sa k rodine Julkovho brata Tonka.

Mladí Godálovci v tom čase žili v skromných podmienkach v internátnom byte študentského lekára na Mladej Garde. Spolu s manželkou, farmaceutkou Máriou-Babinkou, vychovávali dve krásne deti, trinásťročnú Riu a trojročného „Tonča“. Krátko po našom prvom stretnutí ich čakalo sťahovanie do nového priestraného bytu na Palisádach.

V malom byte sme sa vtedy po slávnosti postretali viacerí. Prišiel aj ich otec, ktorému nik nepovedal inak ako „dedičko“. Julko bol v tom čase na prezenčnej vojenskej službe v Českých Budějoviach, ja som pricestovala z Trenčína, kde som si popri zamestnaní dokončovala druhú maturitu na ekonomickej škole.

Keď sme sa všetci zvitili, Tonko sa na mňa milo zadíval a povedal: „Tak čo, prijmem túto brnku do našej rodiny?“ Zapýrila som sa, ale zároveň som sa už tak trochu cítila jej členom. O rok, v septembri 1969, sme sa s Julkom zosobášili v kostole v Prašiciach.

Najlepší brat i priateľ

Tonko bol pre mňa úžasný, veľký človek. Od toho pamätného júlového dňa sme si akosi padli do oka. Môj veľký dobrý švagor. Takým bol aj pre svojho najmladšieho brata najlepším bratom i priateľom, hoci bol medzi nimi 17-ročný vekový rozdiel. Bol mu skoro ako otec,

vzor takmer vo všetkom. Mali krásny vzťah, rovnako ako všetci ich súrodenci. Vždy ich našim dvom deťom Andrejovi a Zuzane dávam za príklad, aby sa tak vzájomne rešpektovali a ľúbili ako oni. Nevie, či to naši rodáci Prašičania vedia, ale z jednej obyčajnej rodiny zo šiestich detí vyšiel prvý prašický lekár – Tonko a tiež aj prvý prašický farmaceut – Julko.

Keby tak žil náš Tonko

Okrem náročného povolania lekára – chirurga a primára na onkologickom ústave až do jeho predčasnej smrti 20. marca 1993 sa Tonko vzorne staral o svoju rodinu. Bol to ten najlepší otec i manžel. Angažoval sa aj spoločensky, často publikoval, viedol humanitnú organizáciu Červený kríž. Bol mimoriadne pracovitý, svedomitý, úžasný lekár – človek s obrovským srdcom. Mnohokrát aj mimo svojej služby chodil k lôžku ťažko chorých pacientov. Množstvo rodákov Prašičanov sa na neho obracalo s prosbou o pomoc, vždy bol ochotný a ústretový. Snažil sa pomôcť aj prostredníctvom svojich priateľov. Neraz si aj my na neho spomíname a smutne vzdychneme, keď sa v rodine objaví nejaké vážne zdravotné ťažkosti: „Keby tak žil náš Tonko, pomohol by.“

S veľkou úctou a láskou si na neho spomína celá naša rozvetvená rodina Godálovcov.

Žiješ naďalej v našich srdciach – drahý náš dobrý, skromný Tonko. Česť Tvojej pamiatke.

Oľga Godálová

fotka z roku 1986, vľavo MUDr. Anton Godál, CSc.,
vpravo RNDr. Július Godál

„Stará dobrá“ Duchonka sa vrátila

Druhý júlový víkend bol sviatkom všetkých registrovaných turistov, na Duchonke si po viac ako 50 rokoch zorganizovali letný celoslovenský zraz aj s medzinárodnou účasťou.

Už od utorka sa autokemping začal plniť mladými turistami, nielen našimi, ale aj tými spoza rieky Moravy. Penzióny a chaty hlásili vypredané, na veľkom zraze predsa nechcel nikto chýbať. Organizačný štáb na Retro Terasa pracoval usilovne ako

včeličky, malé problémy sa riešili za pochodu a s úsmevom. Turisti sú zvyknutí na všeličo a nerozhádzali ich ani občasné rozmazy počasia, ktoré sa vyskytli počas zrazového víkendu.

Celé podujatie sa nieslo v duchu retro zrazu, na červených banneroch svietili heslá pripomínajúce staré dobré časy. Každý Duchonku milujúci človek si pri prechádzke kempom povedal – takto nejako by to asi malo vyzeráť celé leto. Praskajúci oheň, gitary, slušní turisti, ktorí na tráve nenechali ani papierik z cukríka. Aký to rozdiel oproti letným festivalom!

Kultúrny program bol bohatý, okrem peších a cyklistických túr organizátori vybavili aj divadlo na Topoľčianskom hrade a viaceré kapely vrátane ľudovej. Víkend sa niesol v pohodovom duchu, mladí aj tí skôr narodení turisti relaxovali pri stanoch či na chatách, každý si mohol vybrať porciu turistiky či zábavy podľa svojej chuti. Zareagovali aj miestne reštaurácie a diskotéky, ktoré ponúkli koncerty živých kapiel či oldies párty. Po organizačnej stránke to bolo výborne zvládnuté podujatie. Svedčia o tom aj ďakovné telefonáty a SMS-ky od turistov, ktorí sa v nedeľu na obed rozprchli do svojich domovov a vystavili nám, resp. organizátorom akcie výborné vysvedčenie. Na záver dodáme – ďakujeme všetkým, ktorí svojou malou i väčšou troškou prispeli ku skvelému podujatiu – cítili sme sa s vami fantasticky. Sezóna v kempe je týmto odštartovaná, Duchonka si spravila dobré meno a rekreačné stredisko i jeho jednotlivé prevádzky môžu začať pomaly zbierať ovocie.

Lukáš Baluška
Duchonka Camping

pokračovanie zo str. 4

- Správu o podanom daňovom priznaní obce Prašice za rok 2016
- Správy z kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce Prašice
- Vyhodnotenie komunitného plánu – správu o sociálnej situácii obce
- Správu o príprave na letnú turistickú sezónu pre rok 2017

Dňa 26. 6. 2017

Schválili:

- Záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad
- Použitie prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške
- 66 032,07 EUR
- Použitie finančných prostriedkov z rezervného fondu v celkovej výške 66 032,07 EUR
- Rozpočtové opatrenie č. V/2017
- Plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky na II. polrok 2017
- Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov Eriky Nemešovej, starostky obce, a jej manžela Kolomana Nemeša
- Rozšírenie spoločnej úradovne na úseku Stavebný úrad o obec Podhradie
- Predaj pozemkov v celkovej sume 9 212 EUR

Vzali na vedomie:

- Stanovisko - správu hlavného kontrolóra obce k Záverečnému účtu obce za r. 2016.
- Správu z kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce Prašice.
- Kompletné zápisnice zo zasadnutí obecného zastupiteľstva sú zverejnené na www.prasice.sk.

M. Glos

Milí spoluobčania,

BAR BURGER & RESTAURANT

Vás pozýva

do novootvoreného BARU na Nemečkovskej ulici
č.271 v Prašiciach.

Ponúkame všetkým zákazníkom rýchle občerstvenie ako burgery, bagety aj desiatové polievky, samozrejme čerstvé točené pivo ako SVIJANY a KOZEL 11° – všetko v priateľskej a pohodlnej atmosfére.

Otváracie hodiny:

Pondelok	11:00 – 22:00
Utorok	11:00 – 22:00
Streda	11:00 – 22:00
Štvrtok	11:00 – 22:00
Piatok	11:00 – 00:00
Sobota	11:00 – 00:00
Nedeľa	11:00 – 22:00

Sv. Florián je opäť na mieste

V mesiacoch máj a jún 2017 bola v Prašiciach odborne zrekonštruovaná prícestná plastika sv. Floriána, nachádzajúca sa v centrálnom parku pred obecným úradom. Socha bola zničená vandalmi a poškodený bol aj podstavec pod sochou. Po reštaurátorskom výskume rekonštrukciu vykonala firma Renova – ART s.r.o. z Kuzmíc v spolupráci s metodikmi, chemikmi a pamiatkovým úradom.

Cena projektu bola 6 000 €. V rámci prác bol vyčistený podstavec od machov a iných prirastených nečistôt, opravené chýbajúce časti podstavca, realizovaný náter oprávneným architektom a materiálom vhodným na daný tip pamiatky, vytvorená replika sochy sv. Floriána z umeleckého pieskovca, ktorá bola následne chemicky zakonzervovaná a osadená.

O opravu a nový náter zábradlia okolo podstavca sa postarali K. Nemeš a Ing. B. Hrutka.

Kto bol patrón hasičov

Svätý Florián žil koncom 3. a začiatkom 4. storočia po Kristovi za vlády rímskeho cisára Diokleciána. Narodil sa v Cetii, v dnešnom Zeilselmaure v Rakúsku neďaleko Linzu. Stal sa vojakom a neskôr dosiahol hodnosť plukovníka pohraničných rímskych légii.

Nebol však ochotný rešpektovať cisársky rozkaz vyhubiť kresťanstvo vo vojsku, preto bol zo služby prepustený. Neskôr sa cisárskym vojakom sám priznal, že sa hlási za kresťana, aby zachránil bratov pred uväznením. Chytli ho a priviedli pred miestodržiteľa Akvilina. Tento sa priam zhrozil, keď sa dozvedel skutočnosť, že jeho bývalý dôstojník je kresťan. Florián aj napriek hrozbe smelo vyhlásil: „Ako vojak som ťa poslúchal a mienim poslúchať. Keď však ide o Krista, nerozkážeš mi! Najprv som Kristov, potom cisárov.“

Draho za to zaplatil. Dvakrát bol zbičovaný, kliešťami mu vytrhávali mäso z pliec, ale ani biče ani kliešte nemali silu zlomiť jeho vernosť, udusiť plamene jeho lásky ku Kristovi. Nakoniec mu priviazali na krk ťažký kameň a takto ho hodili do rieky Enns.

Stalo sa to 4. mája roku 304.

Vďaka finančne i fyzicky náročným reštaurátorským prácam si môžeme po rokoch opäť prečítať latinský nápis na kamennom stĺpe pod sv. Floriánom: „Oroduj za nás, ó svätý Florián. Bože, ochráň pred nebezpečenstvom požiaru.“

Je len na nás, občanoch, či si dokážeme chrániť majetok, históriu a krásu – hodnoty, ktoré znásobujú kvalitu života civilizovaných ľudí. A Prašice si kvalitný život určite zaslúžia.

S. Dojčárová

Socha sv. Floriána pred rekonštrukciou

Socha sv. Floriána po rekonštrukcii

Spoza hraníc

Vianoce v Queenslande

Poznáte to. Mláďa vyrastie, rozťahne krídla a vyletí z rodného hniezda. Tak to je nielen v ríši zvierat, ale aj medzi ľuďmi. Hľadanie splneného sna sa stáva hnacou energiou mnohých mladých ľudí. Sú medzi nimi aj rodáci z Prašíc. Dnes vám predstavujeme jednu z nich, Lenku Coyne, rodenú Balážovú, ktorá už 15 rokov žije v zahraničí.

Lenka vycestovala do zahraničia prvýkrát po skončení strednej školy v roku 2002. Jej poháňadlom boli sklamanie doma, ale hlavne túžba spoznať odlišnú kultúru života.

„Rozhodnúť sa odísť do Londýna nebolo pre mňa ťažké, lebo som to brala ako dobrodružstvo na jeden rok, taký bol plán. No na prvýkrát mi zamietli požiadavku o vydanie au-pair víz. Druhýkrát som narazila na agentúru, z ktorej sa vykluli priekupníci s bielym mäsom. Až do tretice som dostala au-pair víza a našla na prvý pohľad dôveryhodnú rodinu.“

Pamätáš si deň odchodu?

„Z toho dňa si pamätám uplakanú maminu, ako mi v Bratislave na stanici kývala a potom už len úžasný pocit dobrodružstva na dlhej 24-hodinovej ceste do Londýna.“

Jej začiatky boli veľmi náročné. Ocitol sa v nedobrej rodine, kde robila upratovačku, kuchárku a opatrovateľku od skorého rána do večera 6 dní v týždni. Spávala v komore na čistiace prostriedky a mala dovolené jesť len cereálie. Vydržala tam 6 týždňov.

„V jeden neskorý večer som im lámanou angličtinou povedala, že už nevládzem a chcem odísť. Ich odpoveď o jedenástej večer bola: „Chceš odísť, tak chod!“ a vyhodili ma aj s mojimi kuframi na ulicu. To bola asi najťažšia situácia, v ktorej som sa v živote ocitla.“

Nevzdala to a ďalej šla za svojím cieľom, ktorým bolo štúdium medzinárodných vzťahov a ľudských práv. V Londýne sa zoznámila s manželom a presťahovala

sa do Melbourne, kde dokončila univerzitu, pracovala pre Červený kríž, Ministerstvo vzdelávania a vo voľnom čase vyučovala utečencov angličtinu. V súčasnosti už druhý rok žije v Sydney. Ako si zvykla na západnú kultúru?

„Ja som prirodzene dosť prispôbivý človek a zvyknúť si na západnú kultúru mi vo všeobecnosti nerobilo veľký problém. No boli asi dve oblasti, kde mi to trvalo dlhšie. Forma západného vzdelávania. Tu sa vyučuje a vzdeláva formou dialógu s učiteľmi a spolužiakmi, tímovými projektmi, vyjadrovaním názorov, kritickým myslením, čiže úplne inou formou ako na Slovensku pred 15 rokmi. A samozrejme šoférovanie po ľavej strane. Zo začiatku to bolo neskutočne neprirodzené a dlho som sa tomu vyhýbala. Teraz mi to zase pripadá prirodzené až tak, že mám obavy pred každou návštevou Slovenska. Tak ak uvidíte niekoho jazdiť po opačnej strane cesty, to som ja!“

Jej súčasný domov – Austrália je pre našinca exotickou krajinou. Pred dvoma rokmi Lenka získala dvojité slovensko-austrálske občianstvo. Preferuje aktívne spoznávanie kultúry, histórie, zvykov, spôsobu života „domorodcov“.

„Austrália je obrovská multietnická a geograficky rozmanitá krajina, vybudovaná trestancami. Aj napriek tomu sa stala krajinou s veľmi silným cítením pre férovosť a toleranciu. Tu keď sa človek veľmi snaží, tak sa jednoducho presadí. Väčšina ľudí sa tu takmer vôbec nespolieha na štát, štát pomáha len tým, čo to naozaj potre-

bujú. Je neuveriteľné, koľko aktivít sa tu robí pre deti, dôchodcov a postihnutých ľudí. Sú tu nádherné parky a ihriská pre deti na každom rohu (vrátane ihrísk pre postihnuté deti).

Samozrejme nie všetko je ideálne, ako napr. začiatok európskej histórie v Austrálii, keď Angličania vykynozili väčšinu pôvodných obyvateľov, alebo to, že platená materská dovolenka je tu len 16 týždňov, a fakt, že Austrália je tak strašne ďaleko.“

Prídu chvíle, kedy sa jej začne za rodinými Prašicami. Vtedy počúva Elán, navarí rezne a číta romány od Táni K. Vasilkovej. Keď táto trojkombinácia nezaberie, raz za rok si kúpi letenku domov.

Rada sa obklopuje českým a slovenským krištálom, oslavuje Štedrý večer a manžel ju nikdy nezabudne poliať na Veľkú noc (aj keď si nikdy nepamätá, v ktorý deň sa to robí). Okrem rezňov si slovenskú kuchyňu rada pripomenie gulášom, cesnakovou polievkou a narodeninovými tortami.

Takmer všetci jej priatelia z Európy i z Austrálie boli na Slovensku na jej svadbe pred tromi rokmi.

„Austrálčania sú vášniví cestovatelia. Odporučila som im návštevu našich krásnych hôr a slovenských kúpeľov. Veľmi sa im páčila slovenská pohostinnosť, zvyky a tradície. Ich nadšenie pre cestovanie a spoznávanie sa aj pre mňa stalo životným krédom. Jednou z mojich obľúbených múdrostí je: Cestovanie je jediná vec, kúpou ktorej naozaj zbohatneš.“

Lenka Coyne žije v Sydney so svojím manželom a synom, vyučuje jogu

pokračovanie na str. 8

Lenka - svadba v Beladiachi - máj 2014

pokračovanie zo str. 7

a plní si sny, po ktorých túžila ako malá v rodných Prašiciach. Určite je jednou z mnohých, ktorí našli odvahu a vy-

leteli z hniezda. O ich osudoch by sme chceli priniesť reportáže v Prašických novinách tak, ako v tomto príbehu.

Vaše podnety radi privítame v redakcii novínok v obecnej knižnici.

Lenka Coyne, S. Dojčárová

Naše dôchodkyne aj na obrazovke RTVS

Priestranstvo pri Klube dôchodcov v Prašiciach rozkvitlo farbami od výmyslu sveta. Vďaka trpezlivým rukám členiek klubu priniesli potešenie okoloidúcim rozkvitnuté narcisy, tulipány, ibišteky a iné okrasné kvety a kríky aj napriek zložitým terénnym podmienkam.

A to je hlavná myšlienka prašického Klubu dôchodcov. Prinášať radosť, pochopenie a povzbudenie do života nielen seniorov, ale všetkých občanov. Veď bez ich pomoci by sme si nepo- ochutli na dobrotách počas obecných podujatí.

Slávnostné chvíle v klube

V tomto roku sa činnosť klubu obohatila o dva zaujímavé okamihy. Prvým z nich bola oslava storočnice nášho spoluobčana Františka Boháčika. K dobrej nálade všetkých hostí prispela jemná výzdoba a bohaté stoly vďaka členkám klubu.

Druhýkrát sa klubu dostalo cti hostiť štáb RTVS pri natáčaní relácie „Slovensko chutí“. Pripravili sa na tento deň tak, ako to vedia najlepšie: chutnými pochúťkami a výzdobou klubu. A čo by boli naše ženy za kuchárky, keby divákom relácie neponúkli prašické drobce. Natáčanie prinieslo so sebou veľa humorných situácií, ktoré obyčajný divák pred obrazovkou nevidí. Z tohto dňa zostanú našim dôchodkyniam veľmi pekné spomienky a samozrejme odvysielaná relácia, ktorú si môžu diváci pozrieť v archíve RTVS.

Ak si myslíte, že činnosť klubu sa točí len okolo hrncov a pekáčov, ste na veľkom omyle. S pýchou sa môžu pochváliť rozrastajúcou sa zbierkou medailí a ocenení z rôznych športových podujatí klubov dôchodcov Topoľčianskeho okresu. Medzi najväčšie športové „esá“ toho nášho patria Vladimír Režo, Marián Janček, Ing. Štefan a Marta Bariakovci.

Nájsť si miesto, kde môžete prežiť radosť z obyčajného dňa, poklebetiť, postažovať sa – v Prašiciach také jedno je. Klub dôchodcov sa pomaly stáva

oblúbeným medzi mnohými seniormi, o čom svedčí aj nedávna príhoda. Po zotavení sa jednej z členiek po ťažkej operácii jej prvé kroky viedli práve do klubu so slovami: „Ženičky moje, už som si myslela, že vás neuvidím, ale vďaka Bohu som zase medzi vami.“

No uvážte, či sa neoplatí stretávať, navzájom sa podporovať milým slovom, potešiť v žiali a rozdeliť s radosťou. Ak o to, milí seniori, máte záujem, dvere klubu sú pre vás otvorené každý pondelok o 14.00 hod.

M. Novotná

na Okresných športových hrách v Nitrianskej Blatnici Ing. Štefan Bariak získal dve medaile

spoločné natáčanie relácie „Slovensko chutí“

Kynológovia z Prašíc opäť bodovali

Ani sme sa nenazdali a máme polrok za sebou – čas bilancovať, čo sme v tomto polroku dosiahli. Opäť sa môžeme pochváliť úspechmi našich členov, čo prináša čitateľom pocit hrdosti na tak úspešný klub, ktorý každoročne vzorne háji farby Prašíc po celom Slovensku.

Ciele na tento rok sme si stanovili presne, ako vždy na výročnej členskej schôdzi, ktorá sa konala 4. marca 2017. Čestným hosťom bola p. starostka Erika Nemešová. Schválili sme si 4 akcie v domácom prostredí, z toho dve už sme v prvom polroku usporiadali a za ich organizáciu sa vôbec nemusíme hanbiť.

Členovia klubu majú za sebou 3 kvalifikačné a zároveň postupové preteky

boj kynológov).

Psovodi z Prašíc sa zúčastnili všetkých troch:

22. 4. Kvalifikačné preteky BVK pre oblasť Východ:

- P. Detko s Leom (2. miesto)
- L. Horniaková s Kejsy (1. miesto)

20. 5. Kvalifikačné preteky BVK pre oblasť Stred:

- J. Paták s Dakotou (2. miesto)
- L. Horniaková s Kejsy (2. miesto)

18. 6. Kvalifikačné preteky BVK pre oblasť Západ:

- P. Pista s Bennym (2. miesto)
- M. Hostačný (10. miesto)
- M. Šošovicová s Afrou (7. miesto)
- M. Szabová (8. miesto)
- L. Horniaková s Kejsy (3. miesto)
- J. Paták s Dakotou (1. miesto)
- P. Detko s Leom (2. miesto)

Na základe týchto troch kvalifikácií si naši členovia vybojovali postupové miesta na MS v BVK, ktoré sa v tomto roku budú konať v Banskej Belej. Priamy postup si vybojovali: P. Detko s Leom, L. Horniaková s Kejsy, M. Šošovicová

kov náš klub organizoval 6. mája Branné preteky O pohár starostky obce Prašice a bolo sa veru na čo pozerieť. Oproti ostatným BVK sa líšili náročnosťou trate a zvýšením počtu disciplín. Naše farby hájili:

- J. Szabo (3. miesto)
- E. Szabová (2. miesto)
- B. Kapušňáková s Kejsy (1. miesto)
- M. Šošovicová s Afrou (3. miesto)
- P. Pista s Bennym (1. miesto)
- P. Detko s Leom (1. miesto)
- J. Paták s Dakotou (2. miesto)
- L. Horniaková s Kejsy (2. miesto)

Súčasťou každoročných príprav na preteky bývajú športové sústredenia. Vo februári sme zorganizovali dva jednodňové tréningy za účelom nácviku obranných prác, na ktoré sme pozvali figuranta Martina Štefeka, a zúčastnil sa ho aj trojnásobný majster sveta Jozef Adamuščin.

Na prelome marca a apríla sa konalo trojdňové sústredenie v Terchovej s deviatimi našimi členmi. Ďalšie sústredenie bolo na Duchonke. Jeho usporiadateľom bol Howavard klub Slovenska. Vďaka nemu si dve naše členky L. Bruchatá a B. Kapušňáková nacvičili obranné práce.

Prašice sú lákajúcou „psíčkarskou“ adresou, a tak sme sa rozhodli po 10 rokoch usporiadať 20. mája

Výstava Nemeckých ovčiakov v Prašiciach, na druhom mieste skončila členka KKP Barbora Kapušňáková

Sústredenie v Terchovej

na krajskej úrovni, z ktorých bolo možné vybojovať účasť na Majstrovstvá Slovenska (MS) v BVK (Branný viac-

s Afrou, P. Pista s Bennym a J. Paták s Dakotou.

Okrem týchto troch kvalifikačných prete-

súťaž psey krásy a šarmu, a to Oblastnú výstavu nemeckých ovčiakov. Do Prašíc smerovali autá

pokračovanie na str. 10

pokračovanie zo str. 9

s vozíkmi, ktoré viezli chlpatú a štekajúcu posádku. Do obdĺžnikového kruhu postupne vstupovalo 72 prihlásených jedincov rozdelených do 8 kategórii. Pozvanie prijal rozhodca z Prahy Jiří Šiška, medzinárodný rozhodca pre exteriér, čo dávalo na známosť, že nejde o nejakú „béčkovú“ zábavu. Oblastnej výstavy sa zúčastnili naši členovia - B. Kapusňáková s Dolly, ktorá vyhrala 2. miesto, P. Pista s Bennym, L. Bruchatá s Billym a J. Čačík s Britou. Na adresu domáceho tímu organizátorov padali samé pochvalné vety, čo dotváralo príjemnú atmosféru výstavy.

Okrem našej domácej oblastnej výstavy som sa ja s Dolly zúčastnila Oblastnej výstavy NO v Beckove, kde sme získali 1. miesto a na Oblastnej

výstave NO v Kátove opäť s Dolly 1. miesto.

Popri spomenutých súťažiach sa psovodi domáceho klubu zúčastňujú aj iných podujatí. Peťo Pista s Bennym úspešne zložili 27. mája skúšku doprovoďného psa (BH-VT).

Naši členovia spestrili ukážkami výcviku deťmi v ZŠ Urmince, ZŠ Gogoľova, v Prašiciach a Nemčiciach. Teší nás, že široká verejnosť má záujem o naše ukážky a my môžeme šíriť osvetu ďalej.

Samozrejmosťou súčasťou života členov klubu je aj starostlivosť o cvičisko. Pravidelná údržba a kosenie areálu musí byť. Naš hlavný kosič – majster Peter Detko sa stará o pravidelnú údržbu trávniku a výsadbu nových stromčekov v okolí „cvičáku“, aby všetko bolo tip-top.

Pred členmi KKP je ešte náročný druhý polrok, v ktorom usporiadame dve kynologické akcie, a to Bonitáciu nemeckých ovčiakov, ktorá je pre každého psa „vstupom do dospelosti“, a pes sa stáva chovným jedincom, a každoročné Preteky prašických kynológov. Taktiež nás čaká BVK v Slovenskom Pravne, oceľový BVK v Považskej Bystrici, účasť na Zoborskej kynologickej lige a MSR v BVK v Banskej Belej.

Veríme, že rok úspešne ukončíme s výsledkami, s ktorými budeme spokojní nielen my psovodi, ale ktoré potešia aj občanov Prašíc.

Bc. Barbora Kapusňáková

Zhodnotenie sezóny Obecného futbalového klubu Prašice

A-mužstvo:

Futbalová kríza A-mužstva, inak sa nedá nazvať jarná časť sezóny. Po zimnej príprave bolo cieľom minimálne si udržať 9. pozíciu v tabuľke. Avšak tento cieľ sa rýchlo rozplynul, už po prvých zápasoch bolo jasné, že prvoradý bude boj o udržanie sa v tejto súťaži. Slabé, podpriemerné výkony hráčov, nedisciplinovanosť na ihrisku, individuálnosť a nerešpektovanie akýchkoľvek pravidiel slušnosti viedlo k tomu, že mužstvo po 11 zápasoch získalo len 3 body. Mužstvo nakoniec obsadilo 12. miesto s počtom bodov 29 a udržalo sa v súťaži VI. Ligy ObFZ

Topoľčany. Tréner Michal Janega sa musel vysporiadať aj s absenciou na brankárskom poste, keď z tímu odišiel T. Sláma. Toto miesto brankára si nakoniec dobre zastal Paľko Grežďo, ktorý mnohokrát svojimi výkonmi potešil oko diváka. V tíme je neustále cítiť nervozitu, čo sa odzrkadľuje často na ihrisku, kde hráči robia školačské chyby, nedokážu vsietiť góly a predvedená hra častokrát vyvoláva u divákov pocit hnevu, frustrácie

a následného nezájmu o obecný futbal. Nakoniec treba poďakovať trénerovi, hráčom, vedeniu a ľuďom, čo nezanevrelí na futbal A-mužstva, ale na druhej strane treba apelovať na zmenu vo futbalovej politike obce, aby tento šport v našej dedinke nezanikol. Želáme prašickému futbalu v ďalšej sezóne len víťazné zápasy a konečne pocit bojovať o postup do vyššej ligy.

IV. liga - žiaci - U15 - sk. C

Žiacka súťaž bola rozdelená do troch skupín A, B, C a naše mužstvo OFK Prašice sa umiestnilo po jesennej časti na 10. mieste. Tento výsledok ich v jarnej časti sezóny zaradil do bojov o celkové umiestnenie od 7. do 12. miesta. Získaných 19 bodov zabezpečilo žiakom celkové 9. miesto. Naším najlepším strelcom sa stal Patrik Galbavý, ktorý vsietil celkovo 44 gólov, čo ho vynieslo na druhé miesto strelcov v celej súťaži za rok 2016/2017. Majstrom v súťažnom ročníku sa stalo mužstvo Urminiec.

Tréner Michal Konštiak chce svojim zverencom poďakovať za skvelé futbalové výkony a popriať im do budúcich rokov veľa úspechov. Poďakovanie patrí tiež všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispievajú k napredovaniu mladých futbalistov.

Dorast U-19 - zrušený

Prípravka U-13 IV.liga U13 – sk. A

Po jeseni figurovalo mužstvo Michala Konštiaka na vynikajúcom 3. mieste a ambíciou bolo na jar zabojsť o celkové víťazstvo v celej súťaži. Naši najmenší bojovali o zisk titulu celým srdcom, čo im vynieslo celkovo 2. miesto. Je to najlepší výsledok z prašických tímov a ostatní starší hráči by si mali paradoxne vziať z nich príklad a konečne začať hrať futbal o popredné miesta v súťažiach. Opäť je na mieste poďakovanie hráčom, rodičom a trénerovi za ich záujem o športový rozvoj detí a futbalu v našej dedine. Verím, že v nasledujúcej sezóne pribudnú do tímu nové talenty, ktoré pridáte povzbudzovať pri ich nefalšovanej detskej radosť z futbalu.

Mgr. Jozef Grznár

VETERÁNY NA DUCHONKE

9. ROČNÍK - 26. AUGUST 2017

Obec Prašice a Duchonka Camping

vás pozývajú na 9. ročník

výstavy a spanilej jazdy historických vozidiel na Duchonke

PROGRAM:

- ▶ návšteva **Archeologického múzea Velkej Moravy** v Bojnej
- ▶ obed na **Ranči pod Babicou**
- ▶ výstava a spanilá jazda v Topolčanoch 14.00 - 16.00 hod.
- ▶ od 17.00 hod. voľný program s hudobnou skupinou **PRIMA** na veľkej pláži na Duchonke
- ▶ vo večerných hodinách posedenie pri **TURISTABARE** v **ATC DUCHONKA**

Toto podujatie podporil
Nitriansky samosprávny kraj

INFO:

stanistava.dojcarova@prasice.sk, 0905 328 766, 038 5391586

Ubytovanie v bungalovoch v ATC Duchonka na:

duchonkacamping@gmail.com, 0902 337 672, 0948 609 909, 0905 174 494

Program stretnutia na: www.prasice.sk

Spoločenská kronika obce Prašice za I. polrok 2017

Manželstvo uzavreli

Branislav Horka a Ľudmila Galbová
Ondrej Hroško a Kristína Ondrušíková
Jozef Kačina a Eva Grznárová
Ján Otrubný a Eva Chmelárová
Ondrej Bajzík a Milena Chudá
Pavol Kiss a Lucia Mikátová
Erik Kauzal a Stanislava Novotková
Kristián Beňo a Adriana Piknová
Peter Grznár a Dominika Chmelárová

*Prajeme veľa krásnych chvíľ
na spoločnej ceste životom!*

Diamantové svadby 60 rokov manželstva

Albín Kišac
a manž. Božena, rod. Macková

*Blahoželáme a prajeme ešte veľa
spoločne prežitých rokov v zdraví
a v láske!*

Životné jubileá

Január 2017

Anton Lacika
Anastázia Klobučníková
Anna Balážová
Renata Raučinová

Február 2017

Ing. Vladimír Páleník
Eva Michalková
Jozef Šipoš
Katarína Machová
Viktória Janegová
Jozef Vatrška
Milan Brňák
Mária Poláková

Marec 2017

Alžbeta Deličová
Ľubomír Šimko
Jozef Lacika
Jozef Okša
Mária Božiková
Ing. Milan Pekárek
Mária Bajzíkova
František Boháčik

Apríl 2017

Vladimír Čavojský
Elena Boriková
Stanislav Baláž
Jozef Haluza
Ján Gergel
Amália Greždová

Máj 2017

Justína Rízová
Jolana Bálesková
PaedDr. Štefan Hrbáčik

Jún 2017

Alexander Čaja
Milan Grežďo

*Všetkým jubilantom srdečne
blahoželáme!*

Narodili sa

Eliška Križanová

Mia Pokusová
Vanessa Božiková
Mária Naňová
Mária Sobotová
Eliáš Nevelös

*Deťom želáme krásne detstvo,
plné lásky, šťastia a zdravia.*

Navždy nás opustili

Rudolf Lacika
Marta Kmeťová
PhDr. Karol Kováč
Dušan Halo
Alžbeta Balážová
Milan Lacika
Viktória Greždová
František Paluš
Dušan Labuda

*Pozostalým vyslovujeme
úprimnú sústrasť.*

24. septembra 2017
sa v Kostole sv. Jakuba v Prašiciach
bude slúžiť svätá omša spojená s poďakovaním za úrodu
a otvorením **20. ročníka výstavy obrazov zo semien a plodov.**
Srdečne vás všetkých pozývame.